

Bruxelles, 17.5.2021
COM(2021) 240 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**privind o nouă abordare pentru o economie albastră durabilă în UE
Transformarea economiei albastre a UE pentru un viitor durabil**

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

privind o nouă abordare pentru o economie albastră durabilă în UE Transformarea economiei albastre a UE pentru un viitor durabil

1. REALIZAREA TRANZIȚIEI DE LA „CREȘTEREA ALBASTRĂ” LA O „ECONOMIE ALBASTRĂ DURABILĂ”

Pactul verde european¹ solicită transformarea economiei noastre într-o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, în care emisiile nete de gaze cu efect de seră să fie eliminate treptat, iar capitalul natural al UE să fie protejat. Planul de redresare pentru Europa² stabilește modalitățile de stimulare a tranziției verzi și digitale și de transformare a economiei Europei într-o economie mai justă, mai rezilientă și mai durabilă pentru generațiile viitoare. Economia albastră a Uniunii Europene poate contribui la realizarea acestei duble provocări: dacă se înscrie pe o traiectorie mai durabilă, aceasta va deveni o sursă de acțiune și idei care să creeze inovare, să stimuleze o redresare rapidă și durabilă și să ne protejeze planeta.

Dacă economia albastră mondială ar fi comparată cu o economie națională, ar fi a șaptea ca mărime din lume, iar oceanul ca entitate economică ar fi membru al G7. Oceanul face să funcționeze ecosistemul cel mai vast al planetei: oceanele dețin 97 % din toate apele noastre și 80 % din toate formele de viață. Oceanul ne înconjoară și ne susține, furnizând suficient oxigen pentru fiecare a doua respirație, hrană pentru aproape jumătate din umanitate și resurse critice pentru sănătatea umană, fără a mai menționa o rețea de interacțiuni economice.

Economia albastră a Europei asigură 4,5 milioane de locuri de muncă directe³, multe în regiuni în care există puține alternative. Ea înglobează toate industriile și sectoarele legate de oceane, mări și zone de coastă, indiferent dacă acestea se află în mediul marin (de exemplu, transportul maritim, pescuitul, producția de energie) sau pe uscat (de exemplu, porturi, șantiere navale, acvacultura terestră și producția de alge, turismul de coastă). Acesta este un segment amplu și cu evoluție rapidă a economiei noastre, care, în ultimul deceniu, a adoptat măsuri semnificative de modernizare și diversificare. Pe lângă sectoarele tradiționale, există sectoare inovatoare care evoluează și cresc, cum ar fi energia oceanică din surse regenerabile, bioeconomia albastră, biotehnologia și desalinizarea, oferind astfel noi perspective și creând locuri de muncă.

Aceste activități economice și altele au un impact cumulativ asupra mediului marin, de la poluarea vizibilă, cum ar fi deșeurile de plastic și deversările de petrol, la poluarea invizibilă, cum ar fi microplasticele, zgomotul subacvatic, substanțele chimice și nutrienții. Efectele schimbărilor climatice și ale emisiilor de gaze cu efect de seră sunt devastatoare pentru oceanele și zonele noastre costiere, precum și pentru persoanele care trăiesc în aceste zone, variind de la schimbări ale temperaturii apei până la acidificare, creșterea nivelului mării și

¹ COM(2019) 640 final.

² COM(2020) 442 final.

³ Comisia Europeană (2020), Raportul privind economia albastră a UE 2020.

inundații și eroziune mai frecvente și mai intense. Alături de amenințarea majoră reprezentată de pierderea biodiversității, care este cauzată de schimbările climatice, poluare, supraexploatarea resurselor și distrugerea habitatelor naturale, aceste efecte vor pune sub semnul întrebării reziliența economiei albastre și a societății în ansamblul său.

Prezenta comunicare adoptă o abordare sistemică care integrează politica privind oceanele în noua politică economică a Europei noastre. Oceanele noastre și „economia albastră” pe care o sprijină sunt indispensabile pentru realizarea transformării prevăzute în Pactul verde european. Exemple importante sunt contribuția oceanelor la producția de energie, la ecologizarea transporturilor și la producția durabilă de alimente. Contribuția unui ocean sănătos este esențială pentru o economie durabilă. Trebuie să conectăm mai bine politica verde cu politica albastră, extinzând în același timp abordarea noastră dincolo de frontierele UE și deschizând calea către guvernarea internațională a oceanelor.

O economie albastră durabilă va crea oportunități concrete pentru noi locuri de muncă și întreprinderi. Acestea vor fi create prin activități menite să atenueze impactul asupra oceanelor și a zonelor de coastă pentru a construi un model economic rezilient bazat pe inovare, pe o economie circulară și pe o atitudine respectuoasă față de ocean. Aceasta înseamnă că întreprinderile care utilizează sau generează resurse regenerabile, conservă ecosistemele marine, reduc poluarea și sporesc reziliența la schimbările climatice vor fi stimulate, în timp ce altele vor trebui să-și reducă amprenta de mediu. Acest lucru este la fel de important pentru oameni, cât și pentru planetă. Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă recunoaște că⁴ fără un ocean sănătos, viața pe această planetă este în pericol; fără resursele oceanului, societățile umane de pe întreaga planetă își pierd capacitatea de a se întreține.

Prezenta comunicare stabilește o agendă detaliată și realistă pentru ca economia albastră să joace un rol major în realizarea obiectivelor Pactului verde european. Datorită dinamismului și potențialului său de inovare, sectorul este bine plasat pentru realizarea tranziției verzi, înlocuind expansiunea necontrolată cu activități curate, reziliente la schimbările climatice și durabile, care au puțin impact negativ asupra mediului marin. Ideea depășită, conform căreia protecția mediului intră în conflict cu economia, oferă posibilitatea de a conștientiza faptul că, în special în industria maritimă, mediul și economia sunt intrinsec legate. Trebuie să deplasăm accentul de pe „creșterea albastră” pe o economie albastră durabilă.

Mările și oceanele Europei sunt aliați naturali și esențiali în abordarea crizelor climatice și a celor legate de biodiversitate. Trebuie eliminat un decalaj considerabil în ceea ce privește punerea în aplicare pentru a crește protecția mediului marin de la acoperirea actuală de 11 % la o acoperire de 30 % a zonei până în 2030⁵), pentru a atinge obiective ambițioase de depoluare în mările noastre și pentru a valorifica la maximum activele naturale și maritime ale Europei pentru îndeplinirea obiectivelor Europei pentru 2030 și a ambiției sale în materie de neutralitate climatică. Prezenta comunicare, alături de **misiunea de cercetare privind oceanele**⁶ planificată, va stabili calea pentru ca aceste obiective să devină realitate.

⁴ Obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14 — Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, a mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă.

⁵ COM(2020) 380 final.

⁶ Misiunea candidată privind oceanele „Oceane, mări și ape de coastă și interioare sănătoase”.

Prezenta comunicare solicită operatorilor din economia albastră să sprijine principiile Pactului verde european. În cursul ultimilor 15 ani, UE a pregătit baze solide pentru o politică maritimă integrată și sinergetică în Europa, prin implicarea statelor sale membre, a regiunilor și a părților interesate de la nivel local, precum și a economiei verzi terestre. Trecerea la crearea unei economii albastre durabile se va baza pe o colaborare și mai strânsă cu părțile interesate, de la întreprinderi mari și mici la grupuri locale, la tineri pasionați de sănătatea oceanelor noastre și până la publicul larg. Aceasta trebuie să reunească *toate* grupurile și sectoarele în jurul unei viziuni comune. În completarea altor inițiative actuale ale Comisiei, prezenta comunicare prezintă (în capitolul 2) agenda pentru economia albastră privind decarbonizarea, conservarea capitalului nostru natural, economia circulară și producția responsabilă de alimente. Deși nu este exhaustivă, ea anunță unele inițiative noi și descrie unele dintre instrumentele (capitolul 3) și unii dintre factorii favorizanți (capitolul 4) necesari realizării tranziției.

2. TRANSFORMAREA LANȚURILOR VALORICE ALE ECONOMIEI ALBASTRE

2.1 Atingerea obiectivelor de neutralitate climatică și de poluare zero

O economie albastră durabilă oferă multe soluții pentru a atinge obiectivele Pactului verde european. Multe dintre activitățile actuale trebuie să-și reducă amprenta de carbon, în timp ce activitățile noi, neutre din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon trebuie să ocupe un loc central. Economia albastră poate contribui la neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon prin dezvoltarea energiei din surse regenerabile offshore și prin înverzirea transportului maritim și a porturilor.

UE intenționează să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % din nivelurile din 1990 până în 2030 și să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050. **Energia din surse regenerabile offshore** ar putea contribui la atingerea acestor obiective și ar putea genera un sfert din energia electrică a UE în 2050, în principal (deși nu exclusiv) prin intermediul energiei eoliene offshore. Un mix durabil de energie oceanică ar trebui să includă (pe lângă energia eoliană offshore cu turbine fixate pe fundul mării), energia eoliană cu turbine flotante, energia termică, energia valurilor și energia maremotrică - tehnologii emergente care se preconizează că vor ajunge în faza de comercializare în termen de zece ani. Pentru a accelera dezvoltarea acestora, Comisia a publicat în 2020 o nouă strategie a UE privind energia din surse regenerabile offshore⁷, care își propune să multiplice de cinci ori capacitatea pentru energia din surse regenerabile offshore până în 2030 și de 30 de ori până în 2050.

Pactul verde european solicită o reducere cu 90 % a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de toate modurile de transport, inclusiv de **transportul maritim**. Culoarele noastre maritime reprezintă o legătură esențială cu sistemul comercial mondial. Deși generează, comparativ, mai puține emisii decât transportul rutier sau aerian, transportul maritim generează atât emisii de dioxid de carbon, cât și alte emisii poluante din cauza volumelor mari și din cauza dependenței mari de combustibilii fosili. Decarbonizarea transportului maritim (și a operațiunilor de pescuit) va reduce nu numai emisiile de gaze cu efect de seră, ci și poluarea aerului și a apei și zgomotul subacvatic, favorizând în același timp noi oportunități economice.

⁷ COM(2020) 741 final.

Comunicarea din 2020 privind o Strategie pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă⁸ vizează introducerea pe piață, până în 2030, a primelor nave cu emisii zero și decarbonizarea transportului maritim printr-un set de măsuri specifice. Acestea includ posibila extindere a sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii la transportul maritim, aliniind impozitarea produselor energetice la politicile UE în domeniile energiei și climei în momentul revizuirii Directivei privind impozitarea energiei⁹. De asemenea, Comisia ia în considerare includerea unor noi sisteme de propulsie în revizuirea actuală a Directivei privind ambarcațiunile de agrement¹⁰ și revizuirea Directivei privind poluarea cauzată de nave. Între timp, inițiativa FuelEU¹¹ va stimula producția și utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon (cum ar fi hidrogenul și combustibilii pe bază de hidrogen, biocombustibilii, combustibilii sintetici, electricitatea și alte energii durabile, cum ar fi energia eoliană), precum și utilizarea alimentării cu energie electrică pe uscat pentru navele aflate la dană. Atât Regulamentul TEN-T, cât și directivele privind infrastructura pentru combustibili alternativi vor fi revizuite și alinate în acest sens, și anume pentru a asigura desfășurarea corespunzătoare a unei infrastructuri de realimentare adecvate. Șantierele navale din UE ar putea profita de oportunitățile oferite de piețele cu creștere rapidă ale navelor de servicii eficiente din punct de vedere energetic, ceea ce ar trebui să reducă în mod semnificativ consumul de combustibil și emisiile de CO₂.

În cadrul planului său de acțiune privind reducerea la zero a poluării, Comisia intenționează să consolideze succesul înregistrat de zonele existente de control al emisiilor din apele UE, prin coordonarea eforturilor de desemnare a unor noi zone din Marea Mediterană (ceea ce ar putea reduce emisiile atmosferice de SO₂ și de NO_x provenite din transportul maritim internațional cu 80 % și, respectiv, 20 % în termen de zece ani) și prin demararea de activități similare în Marea Neagră.

Porturile sunt esențiale pentru conectivitatea și economia regiunilor și a țărilor. Pe măsură ce peisajul industrial al Europei se schimbă (de exemplu, odată cu extinderea energiei din surse regenerabile offshore), și rolul porturilor va evolua. Comisia consideră că, dincolo de transbordare și de logistică, viitorul lor constă în dezvoltarea rolului lor esențial ca poluri de energie (pentru sisteme integrate de energie electrică, hidrogen¹² și alte sisteme de combustibili regenerabili și cu emisii scăzute de dioxid de carbon), pentru economia circulară (pentru colectarea, transbordarea și eliminarea deșeurilor provenite de la nave și de la alte industrii portuare și pentru dezafectarea navelor), pentru comunicare (pentru cabluri submarine) și pentru industrie (sub formă de cluster industriale). Un alt aspect care contribuie la decarbonizare și la reducerea la zero a poluării este utilizarea unor soluții digitale inteligente și a unor sisteme autonome, întrucât acestea optimizează fluxurile de trafic și manipularea mărfurilor în porturi și în jurul acestora. Asumarea acestor noi roluri va îmbunătăți condițiile de muncă ale operatorilor și condițiile de viață pentru comunitățile învecinate. Porturile specializate de agrement și porturile de pescuit ar trebui, de asemenea, să-și ecologizeze operațiunile.

Pentru a sprijini decarbonizarea și depoluarea producției de energie, a transportului maritim și a porturilor, Comisia:

⁸ COM(2020) 789 final.

⁹ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

¹⁰ Directiva 2013/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind ambarcațiunile de agrement și motovehiculele nautice și de abrogare a Directivei 94/25/CE.

¹¹ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12312-FuelEU-Maritime->.

¹² COM(2020) 301 final.

- va crea un **Forum albastru pentru utilizatorii mării** în vederea coordonării unui dialog între operatorii offshore, părțile interesate și oamenii de știință implicați în pescuit, acvacultură, transport maritim, turism, energie din surse regenerabile și alte activități. Forumul va dezvolta sinergii între activitățile acestora și va reconcilia utilizările concurente ale mării;
- va promova utilizarea fondurilor UE **pentru a ecologiza transportul maritim** prin
 - a) intensificarea utilizării transportului maritim pe distanțe scurte, în locul utilizării unor moduri de transport mai poluante;
 - b) renovarea flotei maritime a UE (de exemplu, navele de pasageri și navele de aprovizionare pentru instalațiile offshore) în vederea îmbunătățirii eficienței energetice a acestora și
 - c) dezvoltarea capacităților de producție și tehnologice extrem de avansate ale UE;
- va avea ca obiectiv să utilizeze noul **Fond european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură** pentru a sprijini flotele de pescuit să adopte motoare și tehnici mai curate, cu condiția ca aceste renovări să nu aibă ca rezultat capacitatea de pescuit excesivă și pescuitul excesiv;
- va urmări obiectivul privind **porturile cu emisii zero**, astfel cum s-a subliniat în Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă, inclusiv prin colaborarea sa cu subgrupul pentru porturi durabile al Forumului european al porturilor, pentru a discuta cu părțile interesate relevante și a împărtăși și promova cele mai bune practici și inițiative ascendente în materie de ecologizare a serviciilor portuare¹³;
- va sprijini statele membre, prin intermediul mecanismului consolidat de protecție civilă al Uniunii și al măsurilor de combatere a poluării ale Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, să se pregătească pentru accidentele de poluare marină și să răspundă la aceste accidente.

2.2 Economia circulară și prevenirea generării de deșuri

Reducerea impactului activităților umane asupra mării reprezintă o responsabilitate colectivă. Economia albastră poate juca un rol vital în multe aspecte ale activității de combatere a poluării și poate beneficia de noi oportunități ce decurg din această activitate.

În fiecare an, aproximativ 27 000 de tone de macroplastice (în principal materiale plastice de unică folosință, unelte de pescuit pierdute sau aruncate și deșuri deversate de nave) pătrund în mările europene¹⁴. În urma unor acțiuni ample întreprinse în temeiul Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”¹⁵, statele membre ale UE au convenit că o plajă ar trebui să aibă mai puțin de 20 de deșuri la fiecare 100 de metri de țărm. Angajamentul semnificativ de a menține curate mările Europei va fi susținut de Directiva privind materialele plastice de

¹³Noul plan de acțiune pentru Atlantic 2.0 identifică, de asemenea, porturile ca puncte de acces și noduri pentru economia albastră, în timp ce inițiativa WestMed a instituit un grup tehnic privind transportul durabil și transportul maritim verde.

¹⁴ SWD(2018) 254 final.

¹⁵ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”).

unică folosință¹⁶, care vizează produsele din materiale plastice de unică folosință și uneltele de pescuit ce reprezintă în prezent 70 % din deșeurile marine din UE. În prezent, se depun eforturi pentru a face același lucru pentru deșeurile de pe fundul mării și pentru microplastice. Comisia adoptă măsuri pentru a elabora standarde pentru proiectarea uneltelei de pescuit conform principiilor economiei circulare care să faciliteze reutilizarea și reciclarea atunci când uneltele se află la sfârșitul ciclului de viață. Măsurile de reducere a daunelor cauzate de uneltele de pescuit pierdute și abandonate sunt incluse în propunerea Comisiei de revizuire a Regulamentului privind controlul pescuitului¹⁷. Noul Regulament privind Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură¹⁸ va continua să ofere sprijin financiar pescarilor pentru a recupera și a colecta deșeurile și uneltele de pescuit pierdute¹⁹ și pentru a finanța prelucrarea corespunzătoare în porturi și la punctele de debarcare astfel cum se stipulează în Directiva privind instalațiile portuare de preluare²⁰. UE apreciază rolul pescarilor ca *administratori ai mării* și încurajează promovarea în continuare a acestui rol la nivel național, inclusiv de către acest sector.

Cu toate acestea, este esențial să se prevină în primul rând ajungerea deșeurilor în mare. Planul de acțiune al UE privind reducerea la zero a poluării oferă o ocazie unică de a intensifica acțiunile privind poluarea cauzată de nutrienți (care conduc la eutrofizare), de contaminanți, de deșeuri (formate în mare parte din materiale plastice) și de zgomotul subacvatic.

Pe lângă reducerea poluării, va fi crucial să se dezvolte modele și soluții circulare. Planul de acțiune al UE pentru economia circulară 2020²¹ stabilește o agendă ambițioasă pentru păstrarea materialelor și a resurselor în economie cât mai mult timp posibil și pentru reducerea la minimum a deșeurilor, sporind astfel circularitatea. În ceea ce privește reciclarea navelor mari, UE dispune de un set unic și ambițios de standarde în Regulamentul privind reciclarea navelor²², pe care Comisia intenționează să îl revizuiască până în 2023 pentru a extinde eventual domeniul său de aplicare și a consolida regimul existent. În ceea ce privește gestionarea rațională din punct de vedere ecologic și tratarea optimă a platformelor petroliere și gaziere offshore dezafectate, UE urmărește lucrările Convenției privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est și va lua în considerare revizuirea legislației relevante a UE.

Pentru a aborda principalele surse de poluare din mările noastre și pentru a promova soluții de reciclare, Comisia:

- va lua măsuri pentru a înjumătăți **deșeurile de plastic din mare, pierderea de nutrienți în mare și utilizarea pesticidelor chimice și riscul prezentat de acestea până în 2030;**

¹⁶ Directiva (UE) 2019/904 din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului.

¹⁷ COM (2018) 368 (propunere de revizuire aflată în prezent în primă lectură împreună cu colegiitorii).

¹⁸ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (FEPAM) - acord politic din 3 decembrie 2020.

¹⁹ Cu posibila utilizare a unor unelte conectate echipate cu senzori ai internetului lucrurilor.

²⁰ Directiva (UE) 2019/883 de modificare a Directivei 2010/65/CE.

²¹ COM(2020) 98 final.

²² Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE.

- va lua măsuri pentru a restricționa **microplasticele** adăugate în mod intenționat și va elabora măsuri de etichetare, standardizare, certificare și reglementare privind eliberarea neintenționată de microplastice, inclusiv măsuri de creștere a captării microplasticelor în toate etapele ciclului de viață al produsului;
- se va asigura că deșeurile capturate în cadrul operațiunilor de pescuit sunt raportate în port și că **uneltele de pescuit fabricate din plastic sunt colectate și reciclate** după utilizare. Comisia va pregăti actele de punere în aplicare relevante și a solicitat organismelor de standardizare din industrie să elaboreze standarde pentru uneltele de pescuit reciclabile;
- va propune revizuirea Regulamentului privind **reciclarea navelor**²³ și a cerințelor UE privind dezafectarea **platformelor offshore** pentru a asigura protecția adecvată a mediului marin.

2.3 Biodiversitatea și investițiile în natură

Conservarea și protecția biodiversității ar trebui considerate principii fundamentale ale activității economice maritime. Biodiversitatea marină nu este doar o condiție prealabilă necesară pentru activități economice precum pescuitul, biotehnologia și turismul. Conservarea și refacerea biodiversității prezintă, de asemenea, oportunități economice:

Astfel cum s-a subliniat în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, extinderea protecției la 30 % din zona maritimă a UE și crearea de coridoare ecologice vor inversa tendința de pierdere a biodiversității, vor contribui la atenuarea schimbărilor climatice și la reziliența la acestea și, în același timp, vor genera beneficii financiare și sociale semnificative. S-a demonstrat că investițiile în zonele marine protejate, în special în zonele strict protejate, generează un randament economic bogat și multiplică cantitatea de pește și de vieți marine acolo unde protecția este eficace.

Conservarea și refacerea sistemelor de vegetație costiere, cum ar fi mlaștinile mareice, mangrovele și ierburile de mare – care acumulează „carbon albastru”²⁴ în plantele, solurile și sedimentele lor – pot contribui în mod considerabil la obiectivele de decarbonizare prevăzute în Pactul verde european. Conservarea sechestrării carbonului albastru este strâns legată și de conservarea biodiversității costiere. În mod similar, proiectarea recifelor artificiale, refacerea habitatelor importante de pe fundul mării (recife de corali, păduri de macroalge și altele) și dezvoltarea de soluții pentru depoluarea zonelor sau pentru combaterea eutrofizării sunt esențiale pentru refacerea biodiversității și, prin urmare, a rezilienței ecosistemelor costiere și marine. Toate aceste activități pot face parte dintr-un sector economic de sine stătător. În mod evident, toate impacturile potențiale trebuie abordate într-o manieră holistică, pentru ca acestea să fie cu adevărat durabile. Biotehnologiile albastre oferă, de asemenea, soluții pentru producerea de materiale, de enzime, de suplimente alimentare și de produse farmaceutice.

Adoptarea unei abordări de gestionare orientate spre viitor și bazate pe ecosisteme în temeiul legislației UE²⁵ va reduce efectele negative ale pescuitului, ale extracției de minerale și ale

²³ Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE.

²⁴ Carbonul stocat de ecosistemele costiere și oceanice.

²⁵ În acest sens, punerea în aplicare deplină a următoarelor acte este esențială: Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” (2008/56/CE), Directiva privind păsările (2009/147/CE), Directiva privind habitatele (92/43/CEE), Directiva 2011/92/UE, Directiva 2001/42/CE, Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului

altor activități umane asupra ecosistemelor marine, în special asupra speciilor sensibile și a habitatelor de pe fundul mării. Pentru a reduce la minimum impactul asupra mediului exercitat de pescuit asupra habitatelor marine, Comisia a introdus măsuri precum specificații privind uneltele de pescuit și dimensiunile ochiurilor de plasă, zonele și sezoanele în care pescuitul este interzis. În prezent, Comisia pregătește un raport privind punerea în aplicare a acestor măsuri și va publica un nou plan de acțiune cu scopul de a reconcilia în continuare pescuitul – inclusiv pescuitul de fund – cu obiectivele în materie de biodiversitate. Aceasta include introducerea de măsuri, acolo unde este necesar, pentru a limita utilizarea uneltelor de pescuit cele mai dăunătoare pentru biodiversitate, inclusiv utilizarea uneltelor de pescuit de fund, care este în prezent activitatea cea mai dăunătoare pentru fundul mării. Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură va sprijini tranziția către tehnici de pescuit mai selective și mai puțin dăunătoare.

Pentru a conserva și a reface biodiversitatea marină, Comisia:

- va prezenta o **propunere de obiective obligatorii din punct de vedere juridic la nivelul UE pentru refacerea ecosistemelor degradate**, în special a principalelor zone de reproducere a peștilor și a zonelor destinate puietului, precum și a zonelor cu cel mai mare potențial de captare și de stocare a carbonului, și pentru prevenirea și reducerea dezastrelor naturale;
- va propune, până la sfârșitul anului 2021, un **nou plan de acțiune pentru conservarea resurselor piscicole și protejarea ecosistemelor marine**, care va analiza în special acțiunile necesare pentru protejarea speciilor și habitatelor sensibile;
- va colabora cu statele membre, cu regiunile și cu Agenția Europeană de Mediu pentru a **identifica și a desemna zone marine protejate suplimentare** și pentru a defini o protecție strictă până la sfârșitul anului 2021;
- va promova și va sprijini **inițiativele participative locale** (cum ar fi grupurile de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității, grupurile de acțiune locală în domeniul pescuitului etc.) care combină regenerarea resurselor marine cu conservarea mijloacelor de subsistență locale.

2.4 Reziliența zonelor costiere

Protejarea activelor și a infrastructurii noastre naturale și economice înseamnă adaptarea la consecințele inevitabile ale schimbărilor climatice. Ca alternativă la construirea unor infrastructuri „gri” suplimentare (baraje, diguri sau bariere din beton), adaptarea la schimbările climatice ar trebui să se bazeze pe soluții naturale și bazate pe natură - zone umede precum mlaștinile sărăturate, câmpurile de iarbă de mare, mangrovele și dunele, de exemplu. În regiunile costiere, dezvoltarea infrastructurii verzi va contribui la conservarea biodiversității, a ecosistemelor costiere și a peisajelor, consolidând dezvoltarea durabilă a turismului și a economiei regiunilor costiere. Aceste activități de adaptare vor deveni un adevărat nou sector al economiei albastre.

Aproximativ o treime din populația UE trăiește pe o rază de 50 km de coastă. Peste 200 de milioane de cetățeni trăiesc în regiuni costiere sau pe una dintre numeroasele insule ale

European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, Strategia UE privind biodiversitatea [COM (2020) 380 final].

Europei. IPCC a indicat în 2018 că este probabil ca nivelul mării să crească până în 2100 cu 0,4-0,8 m și, dacă emisiile globale de gaze cu efect de seră își mențin tendința actuală, este probabil ca această creștere să ajungă până la 1,1 m²⁶. După 2100, nivelul mării va continua să crească timp de secole, ca urmare a absorbției continue de căldură și a pierderii de gheață din Arctica și Antarctica. În plus, din cauza schimbărilor climatice, probabilitatea unor fenomene meteorologice extreme care provin din mări și oceane și care provoacă daune grave populațiilor, activelor economice și infrastructurilor va crește cu câteva ordine de mărime.

Cheltuielile publice ale UE pentru protejarea zonelor costiere împotriva riscului de eroziune și de inundații sunt estimate la peste 5 miliarde EUR pe an pentru perioada 1990-2020²⁷. Pe de altă parte, costul inacțiunii s-ar ridica la 340-360 de miliarde EUR pe an în ceea ce privește pierderea de servicii ecosistemice de-a lungul coastelor UE. Este nevoie de un salt semnificativ în ceea ce privește investigarea și planificarea unui răspuns comun. Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice²⁸ stabilește un cadru de răspuns prin intermediul unei adaptări mai inteligente, mai rapide și mai sistemice în UE și al unor acțiuni internaționale mai puternice pentru reziliența la schimbările climatice. Aplicând orientările strategiei respective, Comisia:

- va depune eforturi pentru a **elimina lacunele în materie de cunoștințe** și pentru a stimula inovarea în vederea creșterii rezilienței zonelor costiere la schimbările climatice; inclusiv printr-o nouă analiză comparativă a soluțiilor tradiționale și bazate pe natură;
- va depune eforturi pentru a stimula capacitatea de observare, modelare și prognoză a Copernicus și EMODNet pentru a **anticipa mai bine efectele fenomenelor meteorologice extreme** (de exemplu inundații, furtuni violente) și **creșterea nivelului regional al mării**;
- **va stimula cooperarea dintre regiunile costiere și insulele** care împărtășesc nevoi comune în același bazin maritim pentru a elabora strategii de adaptare și abordări comune ale managementului zonelor costiere²⁹, pentru a investi în sisteme durabile de apărare costieră și pentru a adapta activitățile economice costiere;
- va asista statele membre în **planificarea pe termen lung a investițiilor**, cu sprijin din partea fondurilor UE.

2.5 Sisteme alimentare responsabile

Prin utilizarea mai bună a resurselor marine și prin alegerea unor surse alternative de alimente și de hrană pentru animale, economia albastră poate contribui la atenuarea presiunii asupra climei și asupra resurselor naturale pentru producția de alimente.

Unul dintre sectoarele responsabile pentru emisiile de dioxid de carbon, poluare și pierderea biodiversității este sistemul actual de producție alimentară și de consum. Plasarea sistemului

²⁶ Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, raport special: Raport special privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare, Rezumat pentru factorii de decizie politică, secțiunea B.3.1, <https://www.ipcc.ch/srocc/chapter/summary-for-policymakers/>.

²⁷ <https://www.eea.europa.eu/themes/water/europes-seas-and-coasts>.

²⁸ [SEC\(2021\) 89 final](#).

²⁹ Decizia 2010/631/UE a Consiliului din 13 septembrie 2010 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere ale Mării Mediterane la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane.

pe o traiectorie durabilă este obiectivul strategiei Comisiei „De la fermă la consumator”³⁰, cu o abordare cuprinzătoare care se intersectează cu multe aspecte ale economiei albastre. Printre acestea se numără pescuitul responsabil pentru a aduce stocurile la niveluri durabile, acvacultura durabilă pentru a completa limitele naturale ale capturilor sălbatice și producția de alge ca alternativă la agricultură.

Pescuitul european a înregistrat progrese considerabile în direcția readucerii stocurilor de pește din Europa la niveluri durabile și a respectării standardelor de durabilitate ale politicii comune în domeniul pescuitului³¹, în special în Atlanticul de Nord-Est. Persistă însă unele provocări importante, inclusiv reducerea capturilor nedorite și a aruncării înapoi în mare prin tehnici de pescuit mai selective. Aruncarea capturilor înapoi în mare generează deșeuri substanțiale și subminează atât exploatarea durabilă a resurselor biologice marine, cât și viabilitatea activităților de pescuit. Revizuirea în curs a Regulamentului UE privind controlul pescuitului, dezbateră conexă privind lipsa controlului asupra obligației de debarcare și necesitatea de a documenta pe deplin pescuitul și capturile accidentale de specii sensibile confirmă gradul de importanță a tranziției de la metodele tradiționale de control la noi sisteme digitale.

Digitalizarea și instrumentele avansate pentru pescuit (cum ar fi sistemele electronice de monitorizare la distanță, raportarea capturilor prin utilizarea aplicațiilor mobile, modelarea ecosistemului și instrumentele de inteligență artificială) pot optimiza operațiunile de pescuit și, în același timp, pot permite colectarea și analiza datelor, pot îmbunătăți controlul și monitorizarea, pot reduce sarcinile administrative și, în cele din urmă, pot sprijini gestionarea durabilă a resurselor biologice marine fără a necesita prezența fizică. Astfel de sisteme de înaltă tehnologie ar putea deveni o caracteristică standard în industria pescuitului. Promovarea unui know-how digital stabilit în UE pentru industria pescuitului ar crea o nouă generație de locuri de muncă.

Atunci când este gestionată în mod durabil, **acvacultura** este o sursă valoroasă, cu impact redus, de alimente și de hrană pentru animale. Acvacultura din UE îndeplinește standarde înalte în ceea ce privește calitatea produselor și sănătatea animală, dar există încă loc pentru îmbunătățiri în ceea ce privește diversificarea³², competitivitatea și performanța de mediu. Acvacultura cu impact redus (cum ar fi acvacultura de nivel trofic scăzut, multitrofică și organică) și serviciile de mediu provenite din acvacultură pot, dacă sunt dezvoltate în continuare, să contribuie semnificativ la Pactul verde european, la strategia „De la fermă la consumator” și la o economie albastră durabilă. Noile orientări strategice pentru acvacultura UE³³ stabilesc viziunea și o cale operațională pentru realizarea acestei transformări. Ele sprijină cele mai bune practici pentru a asigura o bună performanță de mediu și pentru a încuraja practicile circulare în acvacultură, de exemplu prin monitorizarea de mediu a siturilor și gestionarea deșeurilor. Planul de acțiune pentru dezvoltarea sectorului produselor

³⁰ COM(2020) 381 final.

³¹ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului.

³² UE importă în continuare peste 70 % din fructele de mare pe care le consumă. Produsele de acvacultură reprezintă doar 25 % din consumul de pește și fructe de mare din UE, iar acvacultura din UE reprezintă mai puțin de 2 % din producția acvaculturii la nivel mondial. Producția din acvacultură rămâne foarte concentrată atât la nivelul statelor membre ale UE, cât și în ceea ce privește speciile de crescătorie, astfel încât există un potențial semnificativ pentru diversificare.

³³ COM(2021) 236 final.

alimentare ecologice³⁴ conține o serie de inițiative care vizează în mod specific stimularea producției de acvacultură ecologică în UE.

Pe lângă potențialul lor de a produce bioproduse și biocombustibili, **algele** pot furniza materii prime alternative fiabile și durabile pentru alimente și furajere. Alimentele pe bază de alge pot atenua presiunile asupra mediului exercitate de agricultură, acvacultură și pescuit. Investițiile în microalge ca nouă sursă de hrană pentru animale pot contribui la reducerea capturilor de pești sălbatici pentru hrana animalelor. Deși combaterea eutrofizării necesită în primul rând reducerea poluării la sursă, producerea de alge în mare putând contribui la eliminarea excesului de carbon, de azot și de fosfor din apă. Introducerea de noi produse alimentare și de hrană pentru animale pe bază de alge și de pește și fructe de mare pe piața Uniunii Europene reprezintă o oportunitate majoră pentru dezvoltarea unui sector alimentar durabil. Deși mai multe produse sunt deja pe piață, introducerea de noi alimente pe bază de alge poate face obiectul cerințelor Regulamentului privind alimentele noi³⁵ și al unei autorizații prealabile introducerii pe piață. De asemenea, Comisia va explora potențialul fructelor de mare pe bază de celule ca alternativă inovatoare și durabilă.

Cererea în rândul consumatorilor de produse cu o amprentă de mediu redusă și cu circuit scurt este în creștere. În același timp, eforturile tot mai mari depuse de pescari și de piscicultori pentru a obține calitatea produselor trebuie să fie recompensate de piață. Planul de acțiune „De la fermă la consumator” include inițiative privind un cadru durabil de etichetare a produselor alimentare care va permite consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză. Un cod de conduită al UE pentru întreprinderile responsabile și pentru comercializarea în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente va căuta soluții ambițioase din partea de mijloc a lanțului, care vor susține eforturile de durabilitate ale pescarilor și ale fermelor piscicole și, în cele din urmă, vor face lanțurile valorice de pește și fructe de mare mai durabile. Pentru a consolida poziția consumatorilor și pentru a contribui la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe piața UE a produselor pescărești și de acvacultură, standardele UE de comercializare în acest sector vor fi modernizate.

Pentru a construi sisteme alimentare durabile în economia albastră, Comisia:

- va prezenta, până în 2023, o propunere legislativă pentru un cadru care să includă produsele pescărești și de acvacultură, pentru a accelera și a facilita tranziția către un sistem alimentar durabil;
- va prezenta, în 2022, o propunere legislativă privind **standardele de comercializare moderne și durabile pentru produsele din pește și fructe de mare**, pentru a oferi informații comparabile consumatorilor și operatorilor din lanțul de aprovizionare cu privire la durabilitatea mediului și cea socială a peștelui și a fructelor de mare și la amprenta de carbon a acestora;
- va adopta o **inițiativă specială privind algele** în 2022³⁶ pentru a sprijini dezvoltarea industriei algelor din UE. Inițiativa va facilita autorizarea algelor ca alimente noi prin reducerea costurilor de aplicare, va facilita accesul pe piață, va spori gradul de

³⁴ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12555-Organic-farming-action-plan-for-the-development-of-EU-org>.

³⁵ Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei.

³⁶ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12780-Towards-a-strong-and-sustainable-EU-Algae-sector>.

sensibilizare a consumatorilor și de acceptare a produselor derivate din alge și va elimina lacunele în materie de cunoștințe, cercetare și inovare;

- va sprijini **tranziția digitală a controlului pescuitului** și va promova aplicarea normelor în domeniul pescuitului prin revizuirea sistemului de control în domeniul pescuitului, pentru a progresa către mecanisme avansate de control digital pentru pescuit;
- va evalua nevoile potențiale, de cercetare și de investiții în ceea ce privește fructele de mare pe bază de celule;
- în momentul **punerii în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului**, va consolida gestionarea pescuitului în Marea Mediterană și Marea Neagră, colaborând îndeaproape cu toate părțile interesate pentru punerea în aplicare promptă a planului multianual privind gestionarea pescuitului pentru Mediterana de Vest.

3. SPRIJINIREA DEZVOLTĂRII UNEI ECONOMII ALBASTRE DURABILE

3.1 Cunoștințele oceanografice

Datele fiabile, de înaltă calitate și armonizate privind oceanele reprezintă o condiție prealabilă pentru o transformare durabilă a economiei albastre. O mai bună cunoaștere a oceanelor și a ecosistemelor sale, precum și accesul liber la date vor permite industriei, autorităților publice și societății civile să ia decizii în cunoștință de cauză.

Prin standarde comune și principii de acces liber, EMODnet³⁷ reunește măsurătorile a sute de instituții pentru a transforma UE într-un model de bune practici în ceea ce privește **schimbul de date privind mediul marin** și observațiile oceanice. Serviciul Copernicus de monitorizare a mediului marin furnizează date prin satelit și servicii de prognoză în bazinele maritime ale UE și în lume. Sunt în curs de desfășurare activități de îmbunătățire a digitalizării oceanelor, a rezoluției și a capacității de utilizare a datelor și de transformare a acestor date în cunoștințe și instrumente în beneficiul unei game largi de părți interesate. Această activitate, în special dezvoltarea Digital Twin of the Ocean³⁸ ca o componentă a inițiativei Destination Earth, implică mai multe instituții internaționale și va contribui la abordarea schimbărilor complexe de mediu și a consecințelor socioeconomice ale acestora prin monitorizarea și simularea evoluțiilor oceanelor. Aceasta va reprezenta, de asemenea, o contribuție tangibilă la Deceniul științelor oceanelor pentru dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite³⁹.

Datele socioeconomice reprezintă contribuții importante pentru factorii de decizie politică și pentru întreprinderi, care trebuie să ia decizii rapide într-un mediu rapid evolutiv, în special în perioade de criză. Începând din 2018, raportul privind economia albastră a cartografiat economia albastră din UE. Un instrument de indicatori ai economiei albastre⁴⁰ ușor de utilizat urmărește progresul economic. Observatorul Pieței Europene pentru produse provenite din pescuit și din acvacultură⁴¹ și Raportul privind bioeconomia albastră au colectat, au tratat și

³⁷<https://emodnet.eu/en>. EMODnet reunește peste 120 de organizații pentru a furniza date privind mediul marin în șapte domenii disciplinare: batimetrie, geologie, habitate de pe fundul mării, chimie, biologie, fizică și activități umane. Datele sunt prelucrate pentru a le face să fie „FAIR” (ușor identificabile, ușor accesibile, ușor interoperabile, ușor reutilizabile sau „Findable”, „Accessible”, „Interoperable”, „Reusable”).

³⁸Dubla tematică digitală privind oceanele va fi programată și adăugată la sistemul „Destination Earth” începând din 2023.

³⁹<https://www.oceandecade.org/>.

⁴⁰<https://blueindicators.ec.europa.eu/>.

⁴¹EUMOFA: <https://www.eumofa.eu/>.

au diseminat date privind piețele de pescuit și de acvacultură și utilizările inovatoare ale resurselor biologice marine. De la începutul pandemiei, analize noi și mai frecvente au evaluat impactul asupra sectorului în timp real, permițându-le operatorilor să anticipeze modificările normelor și ale modelelor de consum, să se adapteze și să se redreseze mai rapid. Acest lucru contribuie la obiectivul Pactului verde european de a construi un lanț de aprovizionare cu alimente mai rezilient.

Pentru a crea cunoștințele necesare pentru tranziția către o economie albastră durabilă, Comisia:

- va pregăti, până în 2022, o **inițiativă de observare a oceanelor** pentru a structura și a armoniza colectarea de date în oceane în diferite scopuri, cum ar fi monitorizarea mediului, gestionarea pescuitului și a acvaculturii, cercetarea, siguranța navigației;
- va înființa în 2021 un **Observator al economiei albastre**, împreună cu Centrul Comun de Cercetare al Comisiei, care va publica **rapoarte anuale privind economia albastră** și va furniza informații actualizate cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește decarbonizarea economiei albastre;
- va pune la dispoziție o metodologie stabilă pentru **integrarea conceptului de „capital natural” în deciziile economice**. Acest lucru implică evaluarea și cuantificarea atât a valorii economice a serviciilor ecosistemice marine, cât și a costurilor și a beneficiilor socioeconomice rezultate din menținerea sănătății mediului marin;
- va extinde serviciul Copernicus de monitorizare a mediului marin ca referință a UE pentru prognoza oceanică și un centru climatic oceanic pentru serviciile costiere globale paneuropene;
- va continua investițiile în modelare pentru o mai bună monitorizare a ecosistemelor vii și a resurselor piscicole în timp și spațiu.

Toate inițiativele de mai sus sunt în conformitate cu Strategia europeană privind datele⁴² a Comisiei Europene, prin faptul că pun la dispoziție date din sectorul public pentru reutilizare și permit circulația liberă a datelor în interiorul UE și între sectoare, în beneficiul întreprinderilor, al cercetătorilor și al administrațiilor publice.

3.2 Cercetarea și inovarea

Cercetarea și inovarea în domeniul marin și maritim sunt esențiale pentru realizarea ambiției UE de a deveni neutră din punct de vedere climatic până în 2050, pentru protejarea și refacerea ecosistemelor marine și pentru transformarea economiei albastre într-o sursă de acțiune și idei pentru a genera inovarea durabilă.

Tehnologiile inovatoare precum volumele mari de date, inteligența artificială, modelarea avansată, senzorii sofisticăți și sistemele autonome sunt susceptibile să transforme economia albastră în viitorul apropiat. Noile tehnologii pot permite sectoarelor tradiționale, cum ar fi transportul maritim, pescuitul și turismul, să își îmbunătățească durabilitatea și circularitatea; sectoarele emergente, cum ar fi biotehnologiile albastre, energiile din surse regenerabile offshore și securitatea maritimă se bazează pe inovare pentru însăși existența lor. Prin inovare, comunitățile costiere își pot reconstrui sau remodela economiile și pot deveni vectori locali ai durabilității. Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, finanțată

⁴²COM(2020) 66 final.

prin Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură, este un instrument puternic pentru impulsivarea acestui proces⁴³.

Rolul cercetării și inovării în impulsivarea transformării necesare pentru realizarea Pactului verde nu poate fi subliniat îndeajuns. Investițiile în C&I din cadrul **Orizont Europa** vor sprijini procesul de transformare pentru a crea lanțuri valorice durabile ale economiei albastre și pentru a permite dubla tranziție verde și digitală. Noile misiuni și parteneriate europene din cadrul programului Orizont Europa vor juca un rol esențial, oferind cetățenilor și practicienilor (întreprinderi mici și mijlocii, mediul academic, cercetători, autorități publice și investitori) posibilitatea de a concepe și de a pune în aplicare în comun soluții.

În strânsă concordanță cu Orizont Europa, strategiile de specializare inteligentă contribuie la stimularea inovării în contextul Fondului european de dezvoltare regională. Noua inițiativă privind investițiile interregionale pentru inovare va sprijini proiectele interregionale care dezvoltă lanțuri valorice europene, în timp ce Fondul de inovare al UE în domeniul politicilor climatice va sprijini proiecte demonstrative ale tehnologiilor cu emisii scăzute de dioxid de carbon în mediul marin.

Comisia va dezvolta un ecosistem paneuropean de inovare pentru o economie albastră durabilă prin intermediul următoarelor inițiative:

- **misiunea candidată „Oceane, mări și ape de coastă și interioare sănătoase”** va urmări reducerea incidentelor în ecosistemele marine, regenerarea ecosistemelor marine și de apă dulce, combaterea tendinței de pierdere a biodiversității și a poluării și promovarea soluțiilor economiei albastre pentru a deveni neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei;
- **noul parteneriat european pentru o economie albastră, neutră din punct de vedere climatic, durabilă și productivă**, care urmează să înceapă în 2023, va lua forma unei inițiative publice cofinanțate de UE, de administrațiile naționale și de agențiile naționale de finanțare a cercetării.

3.3 Investițiile

Atingerea obiectivelor Pactului verde european va necesita investiții semnificative. Până în 2030, o treime din investițiile în economia albastră ar putea fi încă nedurabile. Este crucial ca aspectele legate de durabilitate descrise mai sus (capitolul 2) să fie integrate acum în toate deciziile de investiții, indiferent de sursa acestora.

În ceea ce privește **capitalul privat**, Comisia, Banca Europeană de Investiții și WWF, în cooperare cu instituțiile financiare private și publice, au definit un set de principii și standarde durabile specifice oceanelor. Până în prezent, peste 50 de instituții financiare s-au alăturat inițiativei voluntare de finanțare a economiei albastre durabile⁴⁴. Un instrument important pentru definirea activităților economice maritime durabile va fi taxonomia UE pentru investiții durabile în curs de elaborare.

Finanțarea publică din partea UE rămâne crucială pentru tehnologiile și proiectele mai puțin mature care trebuie să găsească investitori, să reducă costurile și incertitudinile și să accelereze intrarea pe piață. Noul program InvestEU va fi extrem de relevant pentru transportul maritim, porturi și energia din surse regenerabile offshore, precum și pentru conservarea și refacerea biodiversității, acvacultura durabilă și observarea oceanelor. În

⁴³ Mai multe exemple pot fi găsite în rețeaua lor: FARNET.

⁴⁴ <https://www.unepfi.org/blue-finance/>.

domeniul transporturilor, de exemplu, reînnoirea sau modernizarea navelor cu tehnologii cu emisii scăzute și cu emisii zero ar susține o industrie prelucrătoare care oferă Europei un avantaj strategic. În cazul noilor proiecte privind energia din surse regenerabile offshore, reducerea riscurilor și reducerea costului capitalului pot produce o reacție pozitivă în lanț, stimulând capitalul privat și investițiile noi.

Fondurile politicii de coeziune vor continua să sprijine proiecte care contribuie la tranziție cu soluții ecologice și cu zero emisii nete de dioxid de carbon în transportul maritim, să decarbonizeze infrastructurile portuare și să implementeze energia din surse regenerabile, precum și inițiative în domeniul economiei circulare și măsuri locale de adaptare la schimbările climatice. În plus, Mecanismul de redresare și reziliență va sprijini statele membre în tranziția lor către o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, competitivă și rezilientă. Se preconizează că planurile naționale relevante vor sprijini reformele și investițiile în tehnologiile și capacitățile albastre, iar mecanismul va exclude măsurile care dăunează semnificativ mediului sau subminează utilizarea durabilă a resurselor marine.

Pentru a intensifica investițiile publice și private în cadrul priorităților-cheie prevăzute în prezenta comunicare, Comisia va coopera cu instituțiile financiare europene:

- Comisia va colabora cu **Banca Europeană de Investiții** pentru a-și alinia eforturile de reducere a poluării în mările europene, în special în Marea Mediterană. Ambele instituții vor avea în vedere mijloace de motivare a investitorilor privați și a băncilor publice de dezvoltare pentru a se alătura acestui efort;
- Comisia va coopera cu **Fondul European de Investiții** pentru a explora un cadru care ar facilita utilizarea instrumentelor financiare în gestiune partajată pentru o economie albastră durabilă;
- pentru a ajuta întreprinderile mai mici care au idei transformatoare, dar care au acces dificil la capitalul privat, platforma BlueInvest⁴⁵ a Comisiei va oferi sprijin personalizat, vizibilitate, acces la investitori și consiliere privind pregătirea pentru investiții. În acest context, garanția bugetară a UE în cadrul InvestEU, combinată cu contribuții financiare în cadrul programului sectorial de la bugetul UE va mobiliza capital privat pentru a finanța capitalul de risc pentru întreprinderile nou-înființate și pentru întreprinderile aflate în faza de început din domeniul tehnologiilor albastre;
- viitoarea revizuire a **normelor privind ajutoarele de stat** și a Directivei privind energia din surse regenerabile va stabili condițiile de sprijinire a introducerii energiei curate, inclusiv a energiei din surse regenerabile offshore, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.

3.4 Competențe și locuri de muncă albastre

În pofida unei încetiniri generalizate a pieței forței de muncă din cauza pandemiei, dubla tranziție oferă un potențial imens de ocupare a forței de muncă. Pentru a realiza acest potențial, este extrem de important ca întreprinderile care desfășoară activități în domeniul tehnologiei de vârf să poată recurge la o forță de muncă calificată. De asemenea, trebuie să îmbunătățim percepția publică asupra carierelor în economia albastră.

⁴⁵ <https://webgate.ec.europa.eu/maritimeforum/en/frontpage/1451>.

Pe piața forței de muncă din economia albastră, tranziția generează deja locuri de muncă vacante - până la 30 % dintre întreprinderile din domeniul energiei din surse regenerabile offshore, de exemplu, reclamă fie că respectivele competențe de care au nevoie nu sunt disponibile, fie că există o lipsă de competențe existente (de exemplu, tehnicieni). Numai în sectorul energiei eoliene offshore, numărul de locuri de muncă s-ar putea tripla până în 2030.

Noua agendă pentru competențe în Europa⁴⁶ ajută întreprinderile și cetățenii să se adapteze la procesele digitalizate și la noile tehnologii prin perfecționare și recalificare. Ca parte din „Planurile de cooperare sectorială în materie de competențe”⁴⁷, alianța maritimă pentru dezvoltarea competențelor în domeniul tehnologiei marine⁴⁸ lansată în cadrul programului Erasmus+, va indica, până la sfârșitul anului 2021, modul în care se pot elimina lacunele în materie de competențe în sectorul energiei din surse regenerabile offshore și în cel al construcțiilor navale și va propune o strategie în materie de competențe care să fie pusă în aplicare la nivel național și regional.

Programul „Carriere albastre”, care, începând din 2016, a oferit granturi pentru păstrarea și recalificarea forței de muncă din economia albastră, se va extinde acum pentru a acoperi nevoile de formare care decurg din Pactul verde european și din criza sanitară. Pentru a promova echilibrul de gen în profesiile din domeniul maritim, Comisia va investi în colectarea, consolidarea și analiza datelor privind femeile care lucrează în sectorul maritim.

În 2021, Comisia a prezentat un plan de acțiune ambițios pentru punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și a celor 20 de principii ale sale în întreaga UE. Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură sprijină în mod specific formarea și actualizarea competențelor pescarilor, precum și alte inițiative de a investi în oameni, în actualizarea competențelor și în dialogul social. Mai multe alte fonduri ale UE (de exemplu, Fondul social european+ și instrumentul de sprijin tehnic) investesc, de asemenea, în oameni, locuri de muncă și competențe. UE s-a angajat să îmbunătățească securitatea și sănătatea în munca desfășurată pe mare, lucrând atât la formarea lucrătorilor având locuri de muncă albastre, cât și la îmbunătățirea condițiilor de muncă ale navigatorilor și pescarilor⁴⁹.

Comisia vizează:

- să încurajeze și să faciliteze crearea de **parteneriate în materie de competențe** în cadrul Pactului privind competențele în ecosistemele industriale care sunt relevante pentru economia albastră identificate în strategia industrială a UE (cum ar fi energia din surse regenerabile offshore sau construcțiile navale);
- să lanseze, în 2022, în cadrul Fondului european pentru pescuit, acvacultură și afaceri maritime, o **nouă cerere de propuneri privind carierele albastre** și o cerere specifică de propuneri privind femeile cu scopul de a spori nivelul reprezentării femeilor în cadrul forței de muncă și de a crește vizibilitatea lor în guvernarea formală a economiei albastre;

⁴⁶COM(2020) 274 final.

⁴⁷ Planul propune principalelor părți interesate (întreprinderi, organizații sindicale, institute de cercetare, instituții de învățământ și formare și autorități publice) să formeze parteneriate sectoriale, să dezvolte strategii în materie de competențe și programe concrete de învățare și formare pentru a elimina lacunele în materie de competențe din sectoarele lor.

⁴⁸ <https://www.projectmates.eu/>.

⁴⁹ În conformitate cu principiile și cadrele recunoscute la nivel internațional, inclusiv cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, cu Declarația OIM privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și cu Convenția privind munca în domeniul maritim.

- să promoveze transpunerea sau adoptarea convențiilor Organizației Internaționale a Muncii și Organizației Maritime Internaționale pentru a îmbunătăți **condițiile de muncă și a armoniza cerințele de formare pentru membrii echipajului**, îmbunătățind astfel imaginea profesiei.

4. CREAREA CONDIȚIILOR PENTRU O GUVERNANȚĂ DURABILĂ

Oceanele și mările creează beneficii pentru toți, dar riscă să fie supraexploatare, fără a se ține seama de consecințe. Acest lucru creează necesitatea unor norme și convenții larg acceptate privind amenajarea spațiului, implicarea cetățenilor, cooperarea regională, securitatea maritimă și politica internațională.

4.1 Amenajarea spațiului maritim

Cu cât este mai mare cererea de utilizare a spațiului maritim, cu atât este mai important să existe o amenajare spațială. Amenajarea spațiului maritim este un instrument esențial pentru prevenirea conflictelor dintre prioritățile de politică și pentru reconcilierea conservării naturii cu dezvoltarea economică. Consultarea publică care implică atât cetățeni, cât și părți interesate reprezintă o parte fundamentală a procesului de amenajare a spațiului maritim.

Amenajarea spațiului maritim joacă un rol central în atingerea obiectivelor Europei în materie de decarbonizare și de protecție a biodiversității. Strategia UE privind biodiversitatea prevede în mod clar că, pentru a aplica o abordare de gestionare bazată pe ecosisteme, planurile naționale de amenajare a spațiului maritim ar trebui să vizeze toate sectoarele și activitățile maritime, precum și măsurile de conservare și gestionare bazate pe zone. Planificarea îmbunătățește și nivelul de certitudine și previzibilitate al investițiilor private și poate promova sinergii între sectoarele economice. Directiva privind amenajarea spațiului maritim⁵⁰ asigură faptul că potențialele efecte negative asupra mediului natural sunt identificate și evitate într-o etapă foarte timpurie a procesului de amenajare și că planurile naționale de amenajare a spațiului maritim sunt coerente cu planurile naționale privind energia și clima, precum și cu starea ecologică bună, astfel cum este definită în Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”.

Comisia:

- va raporta, în 2022, cu privire la punerea în aplicare a Directivei UE privind amenajarea spațiului maritim, în urma adoptării planurilor naționale de amenajare a spațiului maritim în martie 2021, și va pregăti **propuneri privind modul în care Comisia poate facilita cooperarea transfrontalieră** și poate încuraja statele membre să integreze obiectivele de dezvoltare a energiei din surse regenerabile offshore în planurile lor naționale de amenajare spațială;
- va începe o **revizuire a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”** în 2021 și, pe baza rezultatelor, va revizui eventual directiva până în 2023;
- va elabora **orientări privind o abordare ecosistemică a amenajării spațiului maritim** și va promova utilizarea multiplă a spațiului marin prin combinarea diferitelor activități în aceeași locație (de exemplu, maricultura și sistemele de energie din surse regenerabile offshore).

⁵⁰Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim.

4.2 Implicarea cetățenilor și informarea acestora în domeniul marin

Politica pentru o economie albastră durabilă va încuraja implicarea cetățenilor și va fi îmbunătățită grație acestei implicări.

Cetățenii europeni și, în special, tinerii apreciază foarte mult sănătatea mărilor și a oceanelor și sprijină o abordare durabilă a acestora. Preocupările publicului cu privire la deșeurile de plastic din oceane arată acest lucru, deși este în continuare esențial să se sporească gradul de sensibilizare a publicului cu privire la importanța mărilor și a oceanelor pentru viața pe planetă. Aplicațiile mobile moderne le permit cetățenilor să urmărească, să monitorizeze sau să raporteze cu privire la daunele observate provocate mediului. Una dintre sarcinile **misiunii candidate privind oceanele** este de a utiliza noi modalități de implicare și responsabilizare a cetățenilor UE. Acest lucru va contribui la asigurarea integrității de mediu a viitoarelor acțiuni și va sprijini în mod direct Pactul verde european.

- Coaliția EU4Ocean⁵¹, o inițiativă elaborată recent de Comisie, va crea **rețele pentru școlile europene**, care vor aduce problema oceanelor în sălile de clasă. Aceasta va permite organizațiilor care activează în domeniul conservării oceanelor să desfășoare proiecte comune pentru a implica cetățenii și pentru a amplifica impactul și capacitățile de sensibilizare.
- Comisia va coopera cu Comisia Oceanografică Interguvernamentală a UNESCO, cu statele membre și cu parteneri internaționali pentru a contribui la programul **privind cunoștințele în domeniul marin** al Deceniului științelor oceanelor pentru dezvoltare durabilă 2021-2030 al ONU.

4.3 Bazinele maritime, cooperarea regională și sprijinul pentru regiunile costiere

Regiunile costiere și insulele sunt actori-cheie ai economiei albastre. Întrucât acestea împart adesea același bazin maritim, există o valoare adăugată clară în ceea ce privește abordarea provocărilor comune și protejarea bunurilor comune prin cooperare regională. UE va continua să sprijine cooperarea, să dezvolte strategii adaptate pentru fiecare bazin maritim european și să extindă aceeași abordare bazată pe cooperare la țările învecinate care împart cu UE un bazin, resurse marine vii și caracteristici geoeconomice.

Strategiile privind bazinele maritime se dovedesc eficace prin faptul că reunesc o gamă largă de părți interesate (administrații naționale, regiuni costiere, orașe, institute de cercetare, rețele pentru educație și întreprinderi) și le permit să-și canalizeze activitatea asupra unor proiecte și acțiuni specifice care sprijină o economie albastră durabilă, cum ar fi, de exemplu, oferte de turism durabil. Comisia sprijină cadrele de cooperare existente la nivel de bazine maritime și macroregional, și anume Planul de acțiune pentru Atlantic din 2020⁵²; Strategia maritimă pentru Mediterana de Vest⁵³; Agenda maritimă comună pentru Marea Neagră⁵⁴, Strategia UE pentru regiunea Mării Adriatice și a Mării Ionice⁵⁵ și Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice;⁵⁶

Peste jumătate dintre unitățile de cazare turistică ale UE sunt situate în zone costiere și 30 % din înnoptări sunt rezervate în stațiuni balneare. Un pilon al economiei albastre și profund

⁵¹ <https://webgate.ec.europa.eu/maritimeforum/en/node/4484>.

⁵² <http://www.atlanticstrategy.eu/en>.

⁵³ <https://www.westmed-initiative.eu/>.

⁵⁴ <https://blackseablueconomy.eu/206/common-maritime-agenda-black-sea>.

⁵⁵ <https://www.adriatic-ionian.eu/>.

⁵⁶ <https://www.balticsea-region-strategy.eu/about/about>.

interconectat cu multe dintre celelalte sectoare ale sale, **turismul maritim și costier** a suferit efecte severe din cauza pandemiei.. Măsurile de izolare au afectat locurile de muncă și mijloacele de subsistență și au redus semnificativ capacitatea sectorului de a investi în dezvoltarea unor servicii și lanțuri de aprovizionare mai reziliente și mai durabile. Sunt necesare investiții pentru a asigura reziliența socială și pentru a stimula crearea de locuri de muncă și de oportunități economice pentru comunitățile costiere. În acest context, Comisia a stabilit un cadru pentru a permite din nou un turism sigur și pentru a pregăti calea către un sector mai rezilient și mai durabil⁵⁷.

Dacă experiențele de călătorie durabile și favorabile climei au crescut în rândul așteptărilor călătorilor în ultimii ani, pandemia a accentuat și mai mult cererea de „turism lent” și de destinații în aer liber, bazate pe natură. Se preconizează că durabilitatea va deveni mai importantă în alegerile turistice, destinațiile regionale și locale stimulând redresarea⁵⁸. Aceste ambiții și tendințe către un ecosistem turistic mai durabil ar trebui să orienteze utilizarea resurselor financiare și a investițiilor la nivel european, național, regional și local.

Pactul verde european se angajează să acorde o atenție deosebită rolului regiunilor ultraperiferice ale UE, ținând seama de vulnerabilitatea acestora la schimbările climatice și la dezastrele naturale și de atuurile lor unice în materie de biodiversitate și de surse regenerabile de energie.

Pentru a sprijini redresarea în regiunile costiere, Comisia își propune:

- să ajute orașele și regiunile să gestioneze tranziția verde și digitală la nivel local și să utilizeze pe deplin fondurile și stimulentele UE. Comisia va elabora un **pachet de sprijin** (un „Plan pentru pactele verzi locale”), precum și **orientări strategice** (de exemplu, „Provocarea orașelor inteligente”). Va încuraja statele membre să intensifice acțiunile de integrare a strategiilor macroregionale și privind bazinele maritime în programarea fondurilor UE⁵⁹;
- să promoveze și să sprijine, prin intermediul fondurilor UE, dezvoltarea **ecoturismului marin și costier**. Sprijinul UE va urmări să prezinte diversitatea patrimoniului maritim al continentului, să gestioneze în mod inteligent fluxurile turistice, să diversifice oferta și să extindă turismul în afara sezonului;
- să sprijine în continuare **regiunile ultraperiferice**, în conformitate cu comunicarea sa din 2017⁶⁰, să valorifice oportunitățile oferite de marile lor zone economice exclusive, să-și protejeze ecosistemele extrem de diverse, să-și dezvolte propriile strategii privind economia albastră durabilă și să facă schimb de bune practici pentru a aborda provocările comune legate de adaptarea la schimbările climatice;
- să investească în continuare într-o relație specială cu **țările din vecinătate și cu țările implicate în procesul de aderare** pentru a dezvolta lanțuri de aprovizionare ale economiei albastre care să consolideze legăturile cu UE (în conformitate cu Comunicarea privind revizuirea politicii comerciale). Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională, Instrumentul de asistență

⁵⁷ În special, prin Comunicare privind turismul și transporturile în 2020 și ulterior, prin strategia de vaccinare a UE, prin comunicarea privind redeschiderea în condiții de siguranță, prin adeverința electronică verde și prin platforma și aplicația re-open EU.

⁵⁸ Organizația Mondială a Turismului (UNWTO) „Principles for the transition to a green travel and tourism economy” (Principii pentru tranziția către o economie verde a călătoriilor și a turismului).

⁵⁹ SWD(2020) 206 final.

⁶⁰ COM(2017) 623 final.

pentru preaderare și alte fonduri ale UE vor oferi sprijin continuu inițiativelor de cooperare, în special pentru punerea în aplicare a celei de a 2-a declarații ministeriale privind economia albastră durabilă⁶¹ a Uniunii pentru Mediterana, a parteneriatului reînnoit cu vecinătatea sudică⁶² și a Planului economic și de investiții pentru Balcanii de Vest.

4.4 Securitatea maritimă

Un spațiu maritim sigur și securizat este o condiție prealabilă pentru protejarea intereselor strategice ale UE, cum ar fi libertatea de navigație, controlul la frontierele externe sau furnizarea de materiale esențiale, precum și pentru protejarea activităților economice și a cetățenilor, atât pe mare, cât și pe uscat.

Strategia UE în materie de securitate maritimă și planul de acțiune aferent stabilesc un răspuns de cooperare la provocările în materie de securitate maritimă internă și externă ale epocii noastre. Una dintre aceste provocări este securitatea mediului, care implică anticiparea și gestionarea schimbărilor climatice și prevenirea deversărilor ilegale, a deversărilor de deșeuri, a accidentelor și a altor riscuri de mediu. Schimbul de informații, inclusiv date *in situ*, aeriene și satelitare, constituie un factor esențial pentru abordarea provocărilor în materie de securitate, prevenirea activităților ilegale pe mare și asigurarea respectării legii. Cooperarea cu privire la funcțiile de pază de coastă între trei agenții principale ale UE⁶³ generează economii de scară semnificative prin reducerea suprapunerilor, dezvoltarea de operațiuni cu scopuri multiple și utilizarea în comun a aeronavelor și a navelor pentru operațiuni de căutare și salvare, pentru combaterea poluării cu petrol etc. Pentru a îmbunătăți schimbul de informații, Comisia Europeană a dezvoltat un mediu comun pentru schimbul de informații pentru domeniul maritim (CISE)⁶⁴.

CISE va permite autorităților din mai multe sectoare civile și militare (siguranța transportului maritim, controlul pescuitului, pregătirea și intervenția în caz de poluare marină, protecția mediului marin, vămile, controlul la frontiere, asigurarea generală a respectării legii și apărarea) și de la nivel transfrontalier să facă schimb de informații în timp real cu privire la orice eveniment care are loc pe mare. Participarea la CISE este voluntară. Faza sa actuală de tranziție, care durează până în 2023, este gestionată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, cu puternica implicare a statelor membre și a altor organisme ale UE. Agenția este, de asemenea, entitatea căreia i s-a încredințat sarcina de a furniza produse satelitare în cadrul serviciului de supraveghere maritimă Copernicus.

Comisia:

- va propune **lansarea fazei operaționale** a CISE în 2024, sub rezerva rezultatelor fazei de tranziție, pentru a crea un sistem complet de schimb de informații între autoritățile de supraveghere maritimă din UE.

4.5 Promovarea unei economii albastre durabile peste hotare

Promovarea unei economii albastre durabile pentru Uniunea Europeană nu se poate opri la frontierele noastre. Multe lanțuri valorice ale economiei albastre sunt globale și sunt expuse concurenței la nivel mondial, iar operatorii din UE își desfășoară activitatea în întreaga lume. Prin urmare, responsabilitatea noastră constă nu numai în apărarea

⁶¹ <https://ufmsecretariat.org/wp-content/uploads/2021/02/Declaration-UfM-Blue-Economy-EN-1.pdf>.

⁶² JOIN(2021) 2.

⁶³ EMSA, EFCA, și FRONTEX.

⁶⁴ <http://emsa.europa.eu/cise.html>.

pieței UE împotriva produselor sau a practicilor nedurabile, ci și în asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile din UE pe piața mondială și în promovarea expertizei UE, a acțiunilor de protecție a mediului și a statului de drept.

În conformitate cu Agenda privind guvernanta internațională a oceanelor adoptată în 2016⁶⁵ și cu cadrul juridic instituit prin Convenția ONU asupra dreptului mării, Comisia va continua să creeze condițiile pentru o economie albastră durabilă la nivel internațional. UE va continua să militeze pentru gestionarea bazată pe știință a resurselor naturale oceanice, inclusiv a pescuitului, prin sprijinirea dezvoltării maritime durabile în cadrul parteneriatelor și acordurilor UE și prin promovarea pescuitului durabil în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului. Comisia va continua să lupte împotriva pescuitului ilegal și a fraudei cu produse din pește și fructe de mare în temeiul reglementărilor UE. Prin intermediul acordurilor sale de parteneriat în domeniul pescuitului durabil, Comisia va continua să îmbunătățească guvernanta în domeniul pescuitului în țările partenere și să contribuie la dezvoltarea economiilor locale.

În cadrul negocierilor internaționale, UE trebuie să apere ideea că mineralele marine din zona fundului mărilor și oceanelor internaționale nu pot fi exploatare înainte ca efectele extracției de adâncime asupra mediului marin, biodiversității și a activităților umane să fi fost suficient cercetate, înainte ca riscurile să fi fost înțelese și înainte să se demonstreze că tehnologiile și practicile operaționale nu aduc prejudicii grave mediului.

Comisia:

- va pleda, în cadrul celei de a 15-a Conferințe a părților la **Convenția ONU privind diversitatea biologică**, pentru un cadru global ambițios în materie de biodiversitate pentru perioada de după 2020, care să protejeze și să refacă ecosistemele și habitatele marine și care să includă un acord global de protejare a cel puțin 30 % din suprafața maritimă a lumii;
- va sprijini încheierea unui **acord ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic privind biodiversitatea marină a zonelor din afara jurisdicției naționale** în cadrul celei de a 4-a Conferințe interguvernamentale a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, cu scopul de a promova conservarea și utilizarea durabilă a resurselor marine de mare adâncime;
- va conduce eforturi pentru a ajunge la un **acord global privind materialele plastice** și va promova adoptarea abordării economiei circulare privind materialele plastice, care ar pune bazele unui răspuns mai puternic și mai coordonat la poluarea cu materiale plastice la nivel mondial;
- va continua să depună eforturi în vederea încheierii negocierilor multilaterale privind subvențiile pentru pescuit în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului - punerea în aplicare a obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 14.6 - interzicerea anumitor forme de subvenții pentru pescuit care contribuie la capacitatea de pescuit excedentară și pescuitul excesiv și eliminarea subvențiilor care contribuie la pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat;
- își va utiliza toate capacitățile diplomatice și de informare pentru a contribui la încheierea unui acord privind desemnarea a trei vaste zone marine protejate în

⁶⁵ SWD(2016) 352 final.

Oceanul Antarctic (Antarctica de Est, Marea Weddell și Peninsula Antarctică) în cadrul Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica;

- **va sprijini țările din afara UE** în promovarea și diversificarea economiilor lor albastre durabile, favorabile incluziunii și echitabile. Comisia va asigura sprijin financiar din multiplele surse de finanțare disponibile pentru a integra abordarea bazată pe economia albastră durabilă în cooperarea privind guvernarea oceanelor în întreaga lume. Comisia va avea în vedere înființarea unui **grup operativ albastru UE-Africa**;
- **va sprijini inițiativele multilaterale**, cum ar fi Deceniul pentru refacerea ecosistemelor al ONU și Deceniul științelor oceanelor pentru dezvoltare durabilă 2021-2030 al ONU, în special în ceea ce privește observarea oceanelor, modelarea oceanelor și infrastructura pentru schimbul de date;
- va promova amenajarea spațiului maritim la nivel internațional prin cooperarea cu Comisia Oceanografică Interguvernamentală a UNESCO⁶⁶;
- își va actualiza **agenda privind guvernarea internațională a oceanelor** în contextul consultărilor recente și al recomandărilor Forumului internațional privind guvernarea oceanelor. Agenda trebuie să garanteze că economia albastră protejează ecosistemul marin și nu îi provoacă daune și trebuie să promoveze un proces decizional transparent și favorabil incluziunii și să ridice standardele de durabilitate socială.

5. CONCLUZII

Prezenta comunicare prezintă propunerile Comisiei privind o politică maritimă pentru acest deceniu, pentru a face din tranziția prevăzută în Pactul verde european o realitate în economia maritimă. Viitoarea misiune „Oceanul, mările și apele” va completa această agendă. Comisia va colabora cu Parlamentul European, cu Consiliul și cu alte instituții ale UE, după caz, pentru a pune în aplicare agenda și măsurile prezentate. Aceasta se va adresa tuturor părților interesate din domeniul maritim pentru a se alătura eforturilor de modelare a unei economii albastre durabile într-un mod corect și echitabil.

⁶⁶ „Joint Roadmap to accelerate Maritime/Marine Spatial Planning Process worldwide” („Foaie de parcurs comună pentru accelerarea proceselor de amenajare a spațiului maritim/marin la nivel mondial”), martie 2017.